

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 25. april 2018

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 68 til L 187, forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse, lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse m.v.) stillet den 24. april 2018 af Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 68

”Vil ministeren – i forlængelse af svaret på spørgsmål nr. 27 – oplyse, hvordan de hensyn, som skal tages efter kystbeskyttelseslovens § 1, stk. 1, afvejes overfor de hensyn, som skal tages efter den anden lovgivning, der samtidig træffes afgørelse efter, og vil ministeren sikre, at man kan se i kystbeskyttelsestilladelsen, hvordan afvejningen er foretaget for hver enkelt delafgørelse, som kystbeskyttelsestilladelsen rummer?”

Svar

En tilladelse til kystbeskyttelse er en samlet afgørelse, der efter forslaget § 3 a erstatter en række nødvendige dispensationer og tilladelser efter anden lovgivning.

Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med stillingtagen til en ansøgning om tilladelse til kystbeskyttelse både lægge vægt på de hensyn, der fremgår af den nugældende § 1 i kystbeskyttelsesloven og de hensyn, der varetages i den lovgivning, der foreslås inkluderet i den samlede kystbeskyttelsestilladelse.

De hensyn, som de inkluderede regler varetager, vil indgå med samme vægt som de øvrige hensyn, der fremgår af kystbeskyttelseslovens § 1, idet der i kystbeskyttelseslovens bestemmelse om formålet med kystbeskyttelse ikke er angivet prioritering eller vægtning af de enkelte hensyn. Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre praksis for, hvilke foranstaltninger der kan opnås tilladelse til, eller i øvrigt at ændre på beskyttelsesniveauet.

Det er i den konkrete sag overladt til kommunalbestyrelsen at vurdere, hvorledes f.eks. hensynet til kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet skal afvejes overfor andre relevante og saglige hensyn, de inkluderede regler varetager.

Det er kommunerne, der har det lokale kendskab, og jeg har derfor tillid til, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der bedst kan afveje de hensyn, der skal lægges vægt på, når der skal tages stilling til kystbeskyttelse.

Som anført i svaret på spørgsmål 67 i relation til kravene i forvaltningslovens § 24 til indholdet af en begrundelse, vil der i en konkret begrundelse for en afgørelse om tilladelse til kystbeskyttelse i almindelighed kun være pligt til at angive de hensyn, som de inkluderede regler varetager, når disse hensyn har haft afgørende betydning for afgørelsens resultat.

Endvidere følger det af lovforslagets § 3 a, stk. 2, at en afgørelse om tilladelse til kystbeskyttelse skal indeholde oplysninger om, hvilke afgørelser efter anden lovgivning tilladelsen erstatter.

Jeg vurderer, at der ikke er behov for at fastsætte yderligere krav til kommunernes begrundelse.

Esben Lunde Larsen

/

Hans Erik Cutoi-Toft